

Noget om i Rundgjørelsen om de 7 Millioner, der skulle ud udenfor Kjøbenhavn. Derfor maatte man vel kunne ønske nogen Oplysning om dette dunkle Punkt i Administrationen. Denne Sag her om de 10 Millioner Kroner — saa mange Benge siger Overformynderen, at han har til Disposition — har en stor Betydning. Disse 10 Millioner har Overformynderen faaet ind ved Konverteringen; han har liggende saa stor en Mængde eller i alt Fald tilnærmelsesvis saa stor en Mængde Statsgjældsobligationer, at det kan komme op til en halv Snes Millioner. Efter Overformynderilovgivningen skal han nu tilsvare Myndlingene 4 Procent, og han er altsaa ubeløst fra Konverteringen, idet han saaledes ikke kan tage de $3\frac{1}{2}$ pCt. Obligationer ind i Overformynderiet. Han kan kjøbe Kreditforenings- eller Kredittasjebobligationer i Millionvis og kan saaledes svare sin Forpligtelse at give Interessenterne 4 pCt. aarlig Rente; men det er ganske vist, at en saadan Anbringelse af Millioner er risikerlig og kan blive til Stæde for Interessenterne, naar nemlig Obligationerne i Fremtiden skulle sælges under Pari-Kursen, thi saa gaar det ud enten over Overformynderiets Masse eller over Personer, som ere interesserede, og begge Dele bør Overformynderen saavidt muligt forhindre. Jeg har derfor ikke Noget imod, at der forsøges en Anbringelse af Overformynderiets oversflødige Kapital i Prioriteter. Jeg vil gjerne styrke Overformynderen i denne Retning, og derfor er det, at jeg udbeder mig den ærede Ministers Bistand til at faae Laanene ogsaa ud i de Bøndergaarde, som ikke kunne modtage 50,000 Kroner. Hvad Ulykke var der nu egentlig i at sige 5,000 Kroner i Stedet for 50,000 Kroner, at Overformynderiet altsaa fik Kapitaler paa fra 5,000 Kroner staaende i fittre Prioriteter i smaa Eiendomme. Jeg har den Forstand eller har faaet den Forstand ved Syn paa Tingene, at det er de smaa Eiendomme, der holde sig bedst i Pris, og naar Overformynderen skulde sørge for sine Interessenter, da maatte han helst have mange og smaa Prioriteter. Ved han da en Gang et Tab, da var det en Ubetydelighed, og han kom ikke til at overtage øde Herregaarde, thi der findes ligesaa vel øde og forfaldne Herregaarde, som der findes øde Bøndergaarde nuomstunder. Da Konverteringsloven var for her, var jeg dens Modstander. Jeg har endnu ikke set Virkningerne af denne Lov udenfor Kjøbenhavn. Jeg har endnu den samme Forestilling om Konverteringen, som for 3 Maaneder siden. Jeg er overbevist om, at om et Aars Tid gaar alt Rentevæsen tilbage til sin gamle

Gænge, og det ligger jo i denne Lov. Hvorfor kommer Ministeren ikke og forlanger en fuldstændig Ophævelse af, at der betales Provision og Renter forud? Nei, i det Lovudkast, som her foreligger, har jeg læst, saavidt jeg mindes, at dette kun skal gjælde for eet Aar, og altsaa er den ærede Minister paa det Punkt, at om et Aar ere vi akkurat paa det samme Punkt, og saa kan Overformynderen igjen tage Provision og faae sine Renter forud, og dem sætter han saa ind i Privatbanken eller Landmandsbanken og tager Rentens Rente og lægger til Reservecapitalen. Det er det, der staar i Overformynderiloven, og det vil den ærede Minister have gjenindført om et Aars Tid, thi han forlanger kun en Undtagelseslov for eet eneste Aar. Det er det samme, som den ærede Finantsminister sagde i Landstinget. Da jeg forhandlede med den ærede Minister, saa sagde han, at Konverteringen vilde have vedvarende Følger med Hensyn til Rentefodens Medjættelse; men da han kom i Landstinget 8—10 Dage derefter, saa var den ærede Minister af min Mening. Det er nu slet ikke, fordi jeg lægger Bægt paa, eller det er noget vart at være af samme Mening som Finantsministeren, det er endog Noget, som jeg slet ikke holder af, men det er et Bæviis paa, at Konverteringens Ophavsmand paa Konverteringstiden i Virkeligheden var af den Mening, at Konverteringsloven kun var en Modesag, som han vilde have Væren af at have gjenneført trods — det var det Udtryk han brugte — Folketinget. Det Hele skal imidlertid nu efter Finantsministerens og vel ogsaa efter Justitsministerens Mening være aldeles temporært. Vi have jo set, hvorledes en stor Sparekasseforsamling under Forsæde af et af Thingets tilkommende Medlemmer (Holstein-Holsteinborg), som imidlertid er her til Stede, fornødig holdt et Møde og var saa raadvild med Hensyn til Rentefoden, at de sagde, at Alt skulde vedblive at være, som det hidtil havde været. Der har jeg atter Bistand, og det er fra Høires Side ligesom nu fra Justitsministerens og tidligere fra Finantsministerens Side, og derfor har jeg endnu mere Altraa efter at faae Overformynderen til at sætte 5,000 Kr. i Stedet for 50,000 Kr.; thi havde vi først det i Rundgjørelsen, saa fik vi nok Liebhaveere til December Termin. Til Juni Termin er det allerede for sildigt, fordi Opgielsen af de Kapitaler, som skulle rykkes ud i Stedet for Overformynderiets eventuelle Indlaan, ikke kan ske i den Tid, der er tilbage til Juni Termin i Aar. Dersom Overformynderen bliver staaende ved 50,000 Kr., ligger der jo i den Rundgjørelse, han har udstedt, at